

Online reincarnation by eL-Horto: Last Tour On This Planet 2013

[avagy *The Last Music-ethology Tour on the The Planet Earth 2013.*

A Cybermusicology 2043. IV. webszáma (pp.111-113.) alatt publikált recenzió kivonata. Keletkezése a múlt zeneipara által generált Exhumation Wave korára tehető, amikor a reciklált zeneművészet egykor jeles képviselőinek ujraredigitalizált tudattokjainak remixelt kivonatai már a Vichy-Exsonybm Zaibatsu társulás, Tantric-Wellness alosztály interplanetáris terjesztésében töltődtek fel a hálózatokra. A recenzióban megemlített szerző darabjainak mai jelentéktelensége - beleértve kortársait is - nem csökkenti a korabeli dokumentum alábbi töredékéből kiolvasható tanulságok érvényességét.]

A szavakról tudjuk, hogy a társadalmi élet nyomelemei szennyezik be őket, másként nem lenne lehetséges, hogy az igazság oly kevéssé igaz.

Korunkban a hibásan reinkarnált személyiség megtörése és egyenes vonalú felbomlása nem feltétlenül összeomlás (*exiterralisation*), hanem a digitalizált *Cypersonar* újraépítésének a lehetősége, s egyben azokkal a kérdésekkel való szembenézést is jelentheti, amikre se a tudománynak se a vallásnak jelenleg nincsenek érvényes válaszai, - de sajnos még a goedelizált *musicxenológiának* sem. Ha egy transzhumán psziché vert helyzetben van, akkor - ez az általános tapasztalat - a *nekroba* animatorok sem képesek azon segíteni. Ha viszont az alábukás (*karmageddon*) helyett mégis megpróbál az adott személyiség a koedukált *atmaterializáció* felé törni - ráadásul abban a földi közegben, ahol a pusztulásnak, a betegségnek van valami egyetemes mítosza - nos akkor ebből a kvantumdinamikából kialakulhat valami egészen egyéni sorskönyvi hullámmező (*stasisfate*). Ezt a metaprotokollt persze a zenetudománynak kell megadnia.

Korábban a virtuóz hívők és zenekutatók, girhes hívőizmaikat a zenetudomány *queer* tételein gyakorlatoztatván az elme paraziták progresszív evolúcióját segítették elő azzal, hogy a komputervírusokhoz hasonló elmevírusaik falkákba álltak össze. Amikor ezek az adatmonterriák, (*mémplexek*) elég stabilak lettek a társadalmi hamistudat kocsonyás világában ahhoz, hogy létezésük hosszabb időtartama alatt kiérdemeljenek egy-egy közös karaktersorozatot, mint például római katolicizmus, demokrácia vagy a *blues* forma, akkor kiderült, hogy a vallási ideák vagy a zenei műformák nem annak ellenére virulnak mert nevetségesek, hanem pontosan azért mert nevetségesek.

A földi zenetudomány lineáris hanyatlása planetáris fáklyaként jelezte ezt a devolúciós folyamatot, így erre az utolsó pillanatban végrehajtott gyűjtőexpedícióra abban a zaklatott és zavaros időszakban került sor amikor a *Googlexcavation Project* keretében végzett - a globális kihantolást megcélzó - 3D-s *Ressurexcavatorok*

bevetésével elindult a földi temetők digitalizálása.

Az *Exhumachine Application* alkalmazása során felmerült a korábbi pazarló gyakorlattal történő szakítás szükséglete is. Egykor *image*-t készítettek a digitalizált holtakról *mpg-16*-os tömörítéssel, ugyanis a műholdas tűnyalászerű adattranszportációs csatornák civil kihasználása a bolygóközi temetkezések miatt túlszűföldött, ezért a katonai célú reinkarnációs halottscanneléseknek egy újabb ún. *thread-layer* eljárásra kellett áttérniük. Ezt mellesleg az *xvg-211* típusú nagyobb kapacitású kvantumbaktérium alapú, törhetetlen kvarc tudatokok megjelenése tette lehetővé, igaz, a bolygóközi műholdas infrahackelésük megkönnyítette a terrorista akciókra lemásolt klóntestek (*reproclon*) ujraburkolását. Ennek, és a weberi *pareto* optimalizálásra épülő fogyasztói társadalom logikájának ellentmondó, keleti eredetű ujjászületések (*samsara*) zavaros hiedelmének az utángyártott szintetikus reinkarnációs burkok (*reprocod*) kifogyása vetett véget. A salakká kövült, illegálisan tengerbe szórt felesleges tudatokok a *Nirvanamaps* segítségével történő amatőr régészeti kutatásai és a zeneipari trösztök feketepiacain zajló árverései vajmi kevés eredményt hoztak, a volt tulajdonosok alacsony kasztbesorolása miatti *malthusiánus* kiszelektálás eredményeként.

Amíg a 3D-s (a magzatelhajtástól innen mindent tudó) bioprinter típusok használata mint péld. *Atmafresh*, *Re-Surrex* vagy a *Human+*, a körülbelül 10-50 nanométer pontosságuk révén kvantumpötty rétegenként építik újjá a lelkek szinaptikus fonálkötegeit, addig itt a - a korábbi szánalmas gyakorlattal megegyezően - a sáv szélesség korlátozását azok nemzetbiztonsági vonatkozásai is szabályozták, illetve ehhez a redukcióhoz az eugenetikai kaszt rokonsági fokán alapuló, avagy a mitokondriális kronológiában (*karma-fossilisation*) elfoglalt sorrendiség igazságtalan hemiszférikus hagyománya is hozzájárult.

Ugyanakkor a temetők digitalizálása vezetett az olyan applikációk kifejlesztéséhez mint a holtakkal történő, (a kronologikus távolsággal arányosan dráguló) kommunikáció *Goograve Translators* online szótára, persze kontinensenkénti etnikai bontásban (*pigmentpriority*), geostacionárius személyi GPS, a *Krisztus Király Fiai* műholdrendszer alkalmazásával, a temetőkből válogatottan digitalizált személyiségek kriogenezált tárolókban archivált *atmaimage* kópiákkal történő (olykor *torrent*) fájlcserelés megkönnyítése érdekében, nagyjából az időszámítás előtti VII. századig. Ekkor dőlt meg az analóg gondolkodás személyiségeinek azon állítása, hogy az irodalom az egyetlen mód a holtakkal történő kommunikáció gyakorlására.

A szolgáltatások némely opciója lehetővé tette a temetett holtakkal történő chattelés és twitterezés időarányos percdíj szabását is (*fee of transubstantiation*). Ez az elhunytak társadalmi státusza alapján generálódott, felülírva a logikusnak tűnő időarány díj szabást ("*minél tovább halott, annál drágább*"), így a születéskor

implantált (*castgened*) fűlmögötti *Hadesnet-slot* hardwerének *soliton* kapacitása alakította az időkútba merülés költségeit.

Bizonyos esetekben a zenei *atmimage-k* materializációja a speciális katonai szempontok (*avatar cadavers*) miatt is szükségessé vált. Bár történelmi tapasztalat, hogy veszélyes dolog fegyvert adni a katonák kezébe, de ez az egyes (korábban "*hasznos idióta*"-ként kezelt *reinkarnation-flow* képesítésű) tudósok esetében is sürgető volt a tudásfeedback (*moebius resurrection process*) okán. Ez persze a kvalifikált holtak (*brahmatma-s*) agyából történő *info-memsubstancia* kinyerési folyamat a szektorelemzések során egy szükségszerűen magasabb költségarányos tételt jelentett a tengeri platformokra telepített *Googletalisation Musicnetwork* vállalkozás évvégi egyenlegében.

A Tudatáthelyezés Tana (*dharmabit-chakra*) a különböző rossz társadalmakba keveredett elhaltak épen maradt bal és jobb agyféltekéinek összekapcsolása révén (*fornix-interlock*) kivédte az agyak korábbi, az ősök általi háttérfertőződését. Ilyen szimptóma volt például a *pornogramma-ák* vagy a *religenocidium mantrá-k* túltengése. Némely eképpen reanimált zenei elme ugyan később csak az öt és a tiz közötti számokat tudta összeadni, és eggyel több nézésük is akadt, ezért Isten (*kernel*) nem méltatta őket arra, hogy higgyenek benne, de amúgy sem volt egyetlen közös vonás se bennük.

A hamvasztásos módon exodált lelkek az időkútból történő kvantumfizikai kinyerésére (például az *Einstein-Rosen Singularity Soft. V.02.* használatával) számos beruházás valósult meg. Ezek nagyrésze az időkút távoli mélységeiben defragmentálódott kvantumtöredezettségű lélekpor morzsák mágneses begyűjtését célozta meg az adatrenoválás kezdeti szakaszain megedződött hibajavító technológiákat is alkalmazva, tekintettel a korabeli tudattömörítések (*shrinkularity*) tökéletlen algoritmusaira melynek eredményeként számos tragikomikus peres eljárás zajlott le az eladott bionikus filék 3D-s bioprinterekben történő téves materializációi miatt. Ez vezetett a *holbeinredivivus*, *bruegelentelechia* avagy a *boschectoplasma* kórképek teremtményeihez, melyeket rendszeresen a berobbantott és kitörésoptimalizált (*calibrated crematorium method*) izlandi vulkánkráterekben hamvasztottak el.

Itt a keresőmotor algortimusa (*string animation*) az egykor élő digitalizált személyiségstruktúrákhoz kapcsolható egyezéseket párosította, a másodpercenkénti több milliárd lökésszámú lézeres tűnyaláb kereső pásztázása során. A mémeskutakból kinyert kaotikus gráfalmazokkal, azonban a feltárt és rögzített, de olykor helyreállíthatatlanul töredékes tudásanyagok (és a tisztázatlan szerzői jogtulajdon viszonyok miatt is, azok) katonai alkalmazását kizárta és így a kvarcurnákba zárt, archivált *atmimage-k* az adatkolumbáriumok digitális temetőinek haszontalan létesítményeit szaporították.

Zárójelben : később képzőművészeti kiállítások anyaga lett belőlük, ennek egyik, híres, az *elektromagnetic radiation application* irányzat

X-ray Adobeings-el készült képe a várandós transzhumán anya, testében a rovarszárnyú angyal gyermekkel. A csontvázba foglalt zöldesen izzó kicsiny kitincsontváz látványa kíméletlenül őszinte. Ebben a jól megtermett, kifejlett testben (a *röntgen* kifejezőbben mutatja meg a nemi szerep lényegét, mint a közönséges aktkép) a fehér szárnyként kitárulkozó, már-már a szüléshez kitáguló medencecsontok között ott van, fejcskáját elfordítva, egy beléjrejtett, ködszerű, még tökéletlen piciny foszforeszkáló csontváz, egy leendő hibrid angyal (*third party genre*) kontúrjai. Az erejének, és halálának teljében levő terhes asszony a megfogant, de még meg nem született, haldokolni készülő (*angelisation*) magzattal, nos ebben a kilesett pillanatban - az utókor számára megszivlelendő - van valamilyen egyetemes és megkérdőjelezhetetlenül igaz ábrázolása a Természetnek [*samsaravolution*], amely nem más mint a Sátán temploma.

Az értékessé vált, de elfeledett temetők genetikai kincsesár indexe - a tőzsdei megjelenést követően - az egekbe szökött, igaz az angolszász *WASP allél* vonal tőzsdei portfóliója a szokásos és indokolatlan többletet mutatta. Az örökölt *deadface account* lájkolók szerinti újraélesztés (ez olykor csoportos rehumanizációt is eredményezhetett a kedvelt pornó, rock és filmsztárok esetében, kiknek ezt követően kivirágzott az ágyékuk) nem irányult a múlt halottainak az emlékeiben lévő jogvédett zenei tartalom klónozására és soha nem terjedt ki az egykor élt tudóstársadalom egyedeire sem (kivéve a tudománytörténet számára is ismeretlen katonai mérnökök hadát). Ez az új idők nagy kulturális korszakváltásakor volt különösen szigorú gyakorlat, akkortájt amikor a zenészek a szívük tájékáról az ágyékuk elé eresztették az elektronikus gitárokat.

A nyugati világban a munka (és annak öröme) elrejtése egy olyan hazug hipokrita hagyomány része amelyben a versengő reanimált humanobjektumok elidegenedett transzhumán portfóliói versengenek egymással a hálózati térben.

A technopozitivisták *smackreation* jelenség álszent gyakorlata mélyen konzervatív: az emberekben lévő rossz korlátozása helyett azok hatalmi célú felszabadításában érdekelt. Ezért a jövő egyik legnagyobb kérdése, hogy a tömegek számára virtuális világot feltölteni képes média a *cronoexhumation* révén valóban olyan hatalmi koncentrációt hozhat-e létre az előfizetői hálózatba kapcsolt agyak felett, mely az idők végezetéig fennáll, és még a „pokol kapui sem vesznek rajta erőt”. Ennek napi gyakorlata megtanít arra, hogy az ujraburkolt emberi lelkek, és azok tárolására kifejlesztett, kristályból tenyésztett tudattokokban tárolt, onnan kinyert majd redigitalizált transzhumán kultúráit a profitszerzés és a személyes meggazdagodás forrásának tekintsék. Ezért a *necromantia* anyagi érdekei képesek elnyelni minden más emberi érzést, s így a földi társadalom úgy néz ki mint bioalienek harácsoló

szenvédélyeinek zsidvasára. Kimondhatjuk: lenyűgöző korunk globálissá váló, hálózatba kötött homogén társadalmi rendszerének az az egyedülálló képessége ahogy lezülleszt (laswellisation) a kihantolt digitalizált emberi lelkeket és az ő emlékeikben élő tradicionális kultúrákat.

Érdekes módon a jelen úgynevezett művész képalkotói, korpás lelkű prófétái, és az aurális kocsonyásítást végző *music-recyclators* egyedek jelentős része (*gaywatch*) ugyanakkor kevés megváltó lájkolást kaptak a Holtak Tubéjére (*Seol Tube*) való transzportálásuk során, így bizonyos *digitaletal genre* ágazatok szükségszerűen átkerültek a fizetős csatornákra. Ezek szelekciója, és díjszabása nem tért el nagyon az eredeti klón tudattartalmaktól, jelezve a közhely folytonos igazságát: "már a jövő sem a régi", viszont teljességgel kizárta a "*Last Tour On This Planet*" membitorrentek *digital greenpeace* típusú rekviemjeinek elterjedését.

Így tehát a "*Last Tour On This Planet*" kollekción csak egyike az utolsó "*Noah Arcanida*" típusú evakuációs gyűjtőexpedícióknak, melyeket a *Nyx* csillagképen túli szférákból érkező szem nélküli, csillogó kitinfényű idegenek szerveztek a nagyvárosok terein létrehozott időkutak kimentő féreglyukain (*Casimir tubes*) át, s akiket a kihalásra ítélt társadalmak relikviáinak archíválásában a szintiszta platoni mezőkön való lebegésük sem akadályozott meg.

A hangfelvételt azon a Földön maradt személyeknek ajánljuk, akikkel a szerzőnek sohasem volt közös dolga, ugyanis csak nélkülük volt képes arra, hogy mindezt létrehozza. Az Uranus mellékholdján elhelyezett, fényét vesztett, szintetikus hamvait tartalmazó tudaturnájának sírfelirata: "Ami Ő most nélkülünk, újra véle az leszünk." (*Hortobágyinak Látszó.2013*)